

[Oluf Pedersen.]

med til at sige Tak til Ministeren, fordi han har brudt de Forudsætninger, hvorunder han er gaaet med. For hvis det ærede Medlem var enig med mig i, at Ministeren havde brudt disse Forudsætninger, var det jo lige til rent sagligt at gaa ind for at beklage det.

Naar det ærede Medlem siger, at det kun er over for hele Spørgsmaalet om, hvor meget det drejer sig om, er der virkelig Grund til at gøre opmærksom paa, at ogsaa under den Forhandling, som fandt Sted her sidste Foraar, søgte den højtærede Trafikminister at vildlede dette høje Tings Medlemmer. Dette skete ved den Fremstilling, at det kun drejede sig om 10—11 pCt. af Ruterne. Det ærede Medlem Hr. Steen af Det radikale Venstre udtalte her for sit Vedkommende, at det drejede sig kun om 10—11 pCt. af Ruterne, og det er da ganske klart, at det vilde det ærede Medlem ikke have sagt, hvis han havde været klar over, at det drejede sig om ca. Halvdelen af Rutebilmateriellet her i Landet. Saa havde han ikke sagt „kun“. Ministeren har her efter mit Skøn gjort et Forsøg paa at vildlede Rigsdagen ved at sige, at det kun drejede sig om disse Ruter, i Stedet for at staa op og sige, som det var, at det, Statsbanerne tilsigter, er at overtage alle de store Ruter her i Landet: det er dem, vi vil have fat i. Var det kommet frem, saa havde maaske den Dagsorden, som blev vedtaget, faaet en noget anden Ordlyd, end den fik.

Men jeg skal ikke spille flere Ord paa det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og hans uldne Socialisme. Naar man er enig i en Betragtning og alligevel ikke har saa meget Mod, at man tør gøre den gældende ved at stemme for en Dagsorden, der giver Udtryk for denne Betragtning, giver jeg ikke meget for den Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich indrømmede, at Forespørgselen var begrundet, og hævdede, at Ministeren i Henhold til sine egne Udtalelser var bundet til at være varsom, og at Ministeren ikke burde have overtaget andre end de paakrævede Ruter. Det var det ærede Medlems Stilling. Og da jeg stiller den højtærede Minister over for Spørgsmaalet, hvorfor Statsbanerne har bemægtiget sig disse Ruter, giver Ministeren ikke et eneste Ord til Begrundelse heraf, ikke et Ord til Begrundelse af, at han ikke har villet vente. Trods dette er det ærede Medlem Hr. Ulrich saa nøjsom en Sjæl, at han ikke vil stemme for en Dagsorden, der udtaler noget „saa skarpt“ som

en Beklagelse af, at Ministeren ikke har overholdt de Forudsætninger, hvorunder det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte sin Dagsorden.

Det ærede Medlem Hr. Steen fandt Anledning til i sine Udtalelser at give den højtærede Minister en ordentlig Næse, fordi den højtærede Minister havde misbrugt sin Ret som Appellinstans. Det er utvivlsomt rigtigt, at det er et groft Misbrug, der her har fundet Sted. Det ærede Medlem udtalte sig ikke om, hvorvidt han vilde stemme for den af mig paa min Gruppens Vegne fremsatte Dagsorden, men efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte den 14. Marts i Aar her, hvorved han erklærede sin store Kærlighed til det private Initiativ paa dette Omraade, maa jeg jo regne med, at det ærede Medlem vil stemme for den af mig fremsatte Dagsorden og beklage, at den højtærede Trafikminister har misbrugt den Kærlighed, som Det radikale Parti har næret ikke alene til Bilruterne, men ogsaa har næret og vel desværre i endnu større Udstrækning til sine kære allierede.

Vanggaard: Det Forhold, der drøftes her, er nok saa kompliceret, som Forespørgeren giver det Udseende af. De Interesser af den ene og den anden Art, som der kan være Tale om at værne, er noget sammensatte, ogsaa naar henses til Befolkningens Interesse. Biltrafikken voksede jo med en Hastighed, som overraskede alle, og en Regulering til Hindring af Overtrafikering blev for sent truffet. Der blev for sent tænkt paa en saadan Regulering, Rutebilerne havde allerede erobret et mægtigt Terræn, da den første Kommission blev nedsat, en Kommission, som jeg var Medlem af paa Privatbanernes Vegne. I denne Kommission foreslog vi en Regulering, et Samarbejde mellem Baner og Biler, hvilket jeg mener er det ideale, det var langt fra en Forfølgelse af Bilerne, det var et Forsøg paa at redde ogsaa det meget brugelige Trafikmiddel, man har i Banerne, et Forsøg paa at redde de mægtige Kapitaler, som Befolkningen har sat i Banerne, sammen med en fornuftig Rutebilordning, hvor der blev taget et rimeligt, jeg kan godt sige rundeligt Hensyn til Rutebilernes og dermed ogsaa Befolkningens Interesser paa det paagældende Omraade. Men de Forslag, som denne Kommission stillede, fik en krank Skæbne ude hos Amtsraadene. Der blev sat mægtige Kræfter i Bevægelse for at forhindre, at der skete noget af Betyd-